

**Регистър на делата за трафик на хора, разгледани от Върховния касационен съд (ВКС) през 2025 г.,
съгласно Решение № 236/19.03.2021 г. на Министерския съвет по Националната програма за предотвратяване и
противодействие на трафика на хора и закрила на жертвите, дейност 5.4 от Раздел V „Проучване, анализ и статистическа
отчетност на данните във връзка с трафика на хора“**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
17.02.2025 г., наказателно дело № 35/2025 г. на I н. о., докладчик: Светла Букова, чл. 159, ал. 1 от НК Делото пред ВКС е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на в.н.о.х.д. № 3947/2017 г. по описа на Софийския градски съд (СГС). С присъда от 12.01.2017 г., постановена по н.о.х.д. № 20274/2014 г. на Софийския районен съд (СРС), подсъдимият К. Д. Т. е признат за виновен в това, че за периода от неустановена дата през месец април 2012 г. до 15.02.2013 г. на различни места е извършил повече от две деяния, осъществяващи поотделно един състав на едно и също престъпление, като набирал, приел и транспортирал Д. Д. К. с цел да бъде използвана за развратни действия, независимо от съгласието ѝ – престъпление по чл. 159а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Наложено му е наказание 3 г. лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 5 г. По предявения граждански иск на пострадалата съдът е уважил изцяло претенцията в частта на неимуществените вреди в размер на 8000 лв., а в частта относно претендираните имуществени вреди – пропуснати ползи, отхвърлил като неоснователен. Посочената присъда е потвърдена изцяло с Решение № 1328/05.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 3947/2017 г. по описа на СГС, което е окончателно. С искането за възобновяване е заявено основание чл. 422, ал. 1, т. 4 от НПК и се моли отмяна на постановеното решение в частта му, с която е потвърдена присъдата на СРС по отношение отхвърления граждански иск на Д. Д. К.	С Решение № 100/27.02.2025 г. ВКС реши: Възобновява в.н.о.х.д. № 3947/2017 г. по описа на СГС. Отменя постановеното по същото решение № 1328 от 05.12.2017 г. в частта, с която е потвърдена присъдата от 12.01.2017 г. по н.о.х.д. № 20274/2014 г. на СРС по отношение на отхвърления граждански иск на Д. Д. К. за причинени имуществени вреди от престъплението по чл. 159а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Връща делото за ново разглеждане в отменената му част от СГС от стадия на съдебното заседание.
25.04.2025 г., наказателно дело № 295/2025 г. на III н. о., докладчик: Николай Джурковски, чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК; чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК; чл. 159в от НК; чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК; чл. 143, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК; чл. 144, ал. 3 вр. с ал. 1 от НК Делото е образувано по жалби на двамата защитници на подсъдимия М. Д. А. и по протест на прокурора срещу Присъда № 13/18.11.2024 г. по в.н.о.х.д. № 125/2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново. С Присъда № 260000/02.02.2024 г. по н.о.х.д. № 898/2019 г. на Окръжен съд – Плевен подсъдимият	С Решение № 259/03.06.2025 г. ВКС реши: Изменя въззивна присъда № 13 от 18.11.2024 г. на Апелативен съд – Велико Търново, постановена по в.н.о.х.д. № 125/2024 г. по описа на съда, като: - преквалифицира извършеното от подсъдимия М.Д.А. престъпление

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
М. Д. А. е признат за виновен в извършването на: - престъпление по чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (рекет, извършен спрямо длъжностно лице във връзка със службата му); - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК (трафик на хора); - престъпление по чл. 159в от НК (използване на лице, пострадало от трафик на хора); - престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (средна телесна повреда); - престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (опит за принуда) и - престъпление по чл. 144, ал. 3 вр. с ал. 1 от НК (закана с убийство), за които са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ съответно за срок от: 10 г., 6 г., 6 г., 3 г., 3 г. и 3 години. За престъпленията по чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, по чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 от НК и по чл. 159в от НК е наложено и кумулативно предвиденото наказание „глоба“, съответно в размер на 7000 лв., 15 000 лв. и 15 000 лв. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия М. Д. А. е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 10 години, като към него са присъединени наказанията „глоба“ в размер на 37 000 лв. С въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 125/2024 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата на първостепенния съд е частично отменена и вместо нея е постановена нова, с която подсъдимият е признат за невиновен в извършване на престъпленията по чл. 159а, ал. 2, т. 2, алт. 1 и т. 4 от НК и по чл. 159в от НК. Първоинстанционната присъда е изменена в частта за наложеното наказание „лишаване от свобода“ за престъплението по чл. 213а, ал. 3, т. 6 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, като същото е намалено от 10 г. на 8 години. Намалено е и наложеното общо най-тежко наказание на „лишаване от свобода“ за срок от 7 години и „глоба“ в размер на 7000 лв. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена. С касационните жалби са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като от ВКС се иска оправдаване, а в условията на евентуалност връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд и намаляване на наказанието. В касационния протест също са наведени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като е направено искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.	по чл. 213а, ал. 3, т. 6, вр. ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 НК в такова по чл. 213а, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 НК. - намалява наложените му за това престъпление наказания – от седем години на пет години лишаване от свобода и от 7000 лв. на 5000 лв. глоба. - намалява определеното му на основание чл. 23, ал. 1 НК общо наказание лишаване от свобода от седем години на пет години. - намалява присъединеното на основание чл. 23, ал. 3 НК наказание глоба от 7000 лв. на 5000 лв. Остава в сила въззивната присъда в останалата ѝ част.
20.05.2025 г., наказателно дело № 332/2025 г. на III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 159г вр. чл. 159а и 159в от НК; чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК; чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК; чл. 155, ал. 5, т. 1 от НК Делото е образувано по жалби от защитниците на подсъдимите В. Л. П., Ц. Й. Т., Г. И. Л. и Г. Б. А. срещу Присъда № 460000/10.04.2024 г. по в.н.о.х.д. № 443/2018 г. на Софийския апелативен съд –	Обявено за решаване.

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
Апелативен специализиран наказателен съд – закрит. С нея съдът е отменил първоинстанционната присъда в частта ѝ, с която подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвиненията за престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК и чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК, като ги е признал за виновни и им е наложил наказания „лишаване от свобода“ в различен размер за всеки от подсъдимите. Присъдата на първата инстанция е потвърдена в останалата част. С първоинстанционната присъда от 09.05.2017 г. по н.о.х.д. № 226/2016 г. на Специализирания наказателен съд – закрит подсъдимите В. Л. П., Ц. Й. Т., С. Н. М., Г. И. Л. и Г. Б. А. са признати за невиновни и оправдани за вменените им престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 НК (ръководене и участие в организирана престъпна група (ОПГ), създадена с користна цел за извършване на престъпления по чл. 155 и чл. 159а – 159в НК), по чл. 159г НК вр. чл. 159а и чл. 159в НК (трафик на хора в изпълнение на решение на ОПГ, съставляващ приемане на отделни лица с цел да бъдат използвани за развратни действия – проституция и др. форми на сексуална експлоатация, независимо от съгласието им и използване на лица, пострадали от трафик на хора, за развратни действия – проституция и др. форми на сексуална експлоатация, независимо от съгласието им) и по чл. 155, ал. 5, т. 1 вр. ал. 3 вр. ал. 2 НК (предоставяне систематически на помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия, като деянието е извършено с користна цел – получаване на парична облага и по отношение на три лица). Делото е за втори път пред касационната инстанция, след като с Решение № 173/11.10.2018 г. по к.н.д. № 576/2018 г. състав на II н. о. на ВКС по протест на прокурор от Специализираната прокуратура – закрит е отменил решението на въззивния съд по в.н.о.х.д. № 992/2017 г. и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на съда. В касационните жалби от защитниците на подсъдимите, както и в съответните допълнения, са заявени основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите или за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, а в една от жалбите – и за намаляване на наказанието.	
10.06.2025 г., наказателно дело № 477/2025 г. на III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 159а, ал. 2, т. 6 от НК Делото е образувано по протест срещу Решение № 20/22.01.2025 г. по в.н.о.х.д. № 807/2024 г. на Окръжен съд – Благоевград в частта му, с която подсъдимият Ив. Г. А. е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С Присъда № 8/15.02.2024 г. по н.о.х.д. № 1442/2023 г. на Районен съд – Благоевград, подсъдимият Ив. Г. А. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (трафик на хора), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за	Обявено за решаване.

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
срок от 3 години, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим, както и наказание „глоба“ в размер на 10 000 лева. Другият подсъдим – Ис. Г. А., е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (трафик на хора), за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и „глоба“ в размер на 10 000 лв., и на престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на Ис. Г. А. е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изпълнението на което е отложено за срок от 5 години, като към него е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 10 000 лева. С Решение № 20/22.01.2025 г. по в.н.о.х.д. № 807/2024 г. на Окръжен съд – Благоевград присъдата на първостепенния съд е частично отменена и вместо нея е постановена нова, с която подсъдимият Ив. Г. А. е признат за невиновен в извършване на престъпленията по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1, пр. 2 и пр. 4 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена. С касационния протест са релевиращи касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като от ВКС се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.	